

ved denne Lov“, saa er det jo ganske urigtigt, thi det er ikke Hovedsagen, men han stopper derved. Det ærede Medlem Hr. Brochmann brugte den Udtalelse, at Aldersrenteloven er givet i en inhuman Aand. Men det er jo fuldkommen urigtigt. Hele Rigsdagen, alle Partierne var nemlig enige om, at Aanden i Loven, dens Princip var saa humant, at man maatte gøre alt for at gennemføre den; ellers maatte jo ogsaa baade Radikale og Socialdemokrater have stemt imod Loven. Og jeg er overbevist om, at det ærede Medlem Hr. Borgbjerg vil vedstaa, at han ønskede indtrængende, at Loven maatte blive gennemført, for at Princippet maatte blive vedtaget her i Rigsdagen. Vi var uenige om to Ting, Aldersgrænsen, de 65 Aar, og Satsernes Højde; men Princippet i Loven, Gennemførelsen af selve Loven var vi fuldkommen enige om at faa slaaet fast. Med Hensyn til de 360 Kr., som det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen omtaler paa en saa haanlig Maade og siger, at det kan den gamle Kone ikke leve af, vil jeg sige, at hvis vedkommende gamle Kone i dette Øjeblik faar Alderdomsunderstøttelse og derved har faaet mere, saa er der jo Adgang til, at hun i Overgangsaaarene faar noget mere, idet Forskellen kun falder med $\frac{1}{5}$ hvert Aar (En Stemme: Skal hun saa dø?). Efter den Tid maa hun selvfølgelig ind under Loven; men de Takster, der er sat, plus Dyrtidstillæget, som stiger eller falder, skulde regulere Forholdet, og jeg skal gøre opmærksom paa, at hvis den gamle Kone kan pleje sig selv, kan hun ogsaa erhverve lidt, saaledes er Forholdene paa Landet; og hvis det ikke er Tilfældet, har Kommunerne jo Ret til gennem Aldersrentelovens Sygeparagraf at give hende mere. Og hvad angaar Aldersgrænsen, at den er sat op fra 60 til 65 Aar, saa er jo Overgangsaaarene lempet saaledes, at det er fuldt forsvarligt at gaa til en saadan Aldersgrænse. Herom vil jeg henvise til de Udtalelser, der kom frem ved Lovens Vedtagelse her i Rigsdagen. Men naar man allerede nu, før Loven er traadt i Kraft, vil lave den om og sige, at den er inhuman, saa gør man Uret baade mod Loven og mod dem, der skal nyde godt af Loven. Jeg synes, man skulde lade denne stærke Agitation være, Forholdet er det, at den vil ikke bundfælde sig; thi Sagen er jo dog den, at med de store Omraader, der kommer ind under Loven, vil der ved denne Lov blive ydet — det ærede Medlem Hr. Martin Hansen nævnte Tallet — 20 Mill. Kr. mere om Aaret straks, maaske lidt mere, maaske lidt mindre. Men en Agitation imod,

at Venstre har gennemført en Lov, som yder meget, meget mere til de gamle, end der er ydet i Forvejen, tror jeg ikke, man kommer langt med; og jeg tror, man gør klogt i at holde op dermed.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Holger Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Holger Larsen: Det er det ærede Medlem, der sidst talte, (Hedegaard) og hans Ord om Aldersrenteloven, der kalder mig frem. Det ærede Medlem sagde, at 360 Kr. til den gamle Kone ikke var Hovedsagen ved Aldersrentelovens Gennemførelse. Nej, det er det ikke, men det er det, hun skal leve af, og det er for hende Hovedsagen; for hvis hun ikke kan faa tilstrækkeligt at leve af, saa dør hun. At der er Principper, som er gode i Aldersrenteloven, er givet, og derfor undlod vi at stemme imod den. Men at den blev gennemført paa en inhuman Maade dels ved den Form, den fik her i Tinget, men navnlig ved den Form, den fik i det andet høje Ting, ved det ærede Medlem jo godt. Der er en Ejendommelighed ved den sidste ærede Taler, nemlig ved den Maade, hvorpaa han taler her i Tinget og ude i Landet. Jeg mindes at have set et Referat af, hvad den ærede sidste Taler sagde, da han talte paa Skamlingsbanken i Vejle Amt for Vejle Amts Sogneraadsforening. Der stod det ærede Medlem overfor de kommunale Repræsentanter, der skulde være med til at betale, hvad det kostede, og da nævnte han Summer som 10—12 eller 15 Mill. Kr., som man vilde spare paa de gamle Mennesker ved at gennemføre Aldersrenteloven; for det var dem, der skulde undvære Pengene. I Dag siger det ærede Medlem, at Udgifterne vil stige, som det ærede Medlem Hr. Martin Hansen har sagt, med 20 Mill. Kr. Det er to forskellige Røster. Men jeg forstaaer det saa udmærket godt. Det ærede Medlem Hr. Martin Hansen, som er noget socialt interesseret, er nu i en Tid, hvor Røsterne rejser sig stærkt mod denne daarlige Aldersrentelov, denne Lov, som bliver gennemført paa en daarlig Maade, ogsaa interesseret i at faa pyntet paa det ved, at han fortæller: Kan I dog ikke se, at Udgiften stiger med 10—20 Mill. Kr.? Det gør den maaske nok, men Pengene gaar til de nye Lag, som drages med ind; man tager fra de fattigste Lag og saaledes, at man forringer Understøttelsen for de gamle, som intet Erhverv har, og som